Recensie: Arme tante Danni ***1/2

DE Studio Antwerpen
zaterdag 1 maart 2025

foto © Karolina Maruszak

Recensie:
Over schaamte en voortschrijdend inzicht gaat Arme tante Danni. De tekst is van de hand van Johan Petit en Janne Desmet. Die laatste speelt ook de maar liefst twee uur en twintig minuten durende monoloog die van live muziek voorzien wordt door Ephraim Cielen en Linde Carrijn. Het straffe is dat Desmet maar al te goed beseft op het einde dat haar voorstelling te lang duurt, ze zou moeten schrappen maar door haar uitstelgedrag is ze daar nog niet toe gekomen. Ze kadert dat dus perfect. De toeschouwer krijgt mee waarom, wat doet uitschijnen dat die lengte geoorloofd is. Maar de spanningsboog staat niet altijd even strak als net gewaxt schaamhaar in een kleine driehoek. Op dat vlak mag er dus vooral in gesnoeid worden, eerder dan dat er iets aan de lengte op zich hoeft te gebeuren van deze productie. Het neemt niet weg dat de toeschouwers, deStudio was tot de nok gevuld, volledig weg waren van deze voorstelling en de makers een volledige staande ovatie bezorgden.

'Ik stel voor dat ik begin', zijn de eerste woorden van Janne Desmet alsof ze in een groepstherapiesessie zit en wij deel uitmaken van een of andere tantrasessie, sessie voor vrouwen om in hun kracht te komen of Ayahuasca-ceremonie. Niet toevallig overigens, want die onderwerpen en haar ervaringen daarmee deelt ze ook met de toeschouwers in Arme tante Danni.
Janne Desmet steekt meteen van wal dat ze uit Zuid-West-Vlaanderen komt en dat ze denkt dat ze van generatie op generatie de angst voor alles heeft meegekregen om een ontgoochelaar te zijn. Een angst die niet alleen in de genen zit volgens haar maar een schaamte en zuiver wantrouwen (voor alles wat niet West-Vlaams is) die je ook terugvindt in de geboortestreek waar ze vandaan komt: Zwevegem. In die mate dat ze toen ze een scholier was strikt gescheiden werd van de jongens omdat in het college Onze-Lieve Vrouw Eeuwig Durende Bijstand Onbevlekte Ontvangenis haar meegegeven werd dat zij en al haar andere klasgenotes vooral moesten oppassen van de jongens. Dat ze op haar hoede moest zijn dus waardoor ze na verloop van tijd ook ineens het idee kreeg dat er in geheel West-Vlaanderen niet gesekst werd.
Toen ze 17 was in 1997 mocht ze naar een fuif en zou ze die nacht bij Inge, een vriendin van haar slapen, laat Desmet weten in Arme tante Danni. Daar keek ze enorm naar uit, want in tegenstelling tot Janne kreeg Inge geen uur van haar ouders om terug thuis te zijn. Op die manier zou ze voor het eerst het moment mee maken, om twaalf uur, dat de slows werden gespeeld. Op dat moment had ze een oogje op Sébastien. Met hem zou ze slowen en wellicht ook kussen. 'Er gaat vanavond gemuild worden!' klinkt het euforisch waarbij ze meteen de kanttekening maakt dat het werkwoord 'muilen' klinkt alsof het over een betonmolen gaat. Iets

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

wat ze trouwens de eindtermen van het TSO verwijt, is dat kussen haar nooit aangeleerd werd op school, maar kuisen wel. 'Moet je naar links of naar rechts draaien, als de andere versnelt, moet je dan competitief - ze deed aan atletiek - als ze was, daar ook in meegaan?' het zijn maar enkele vragen die op haar lippen brandden, terwijl ze haar lichaamssappen met die van Sébastien deelde. 'Dit is de party van mijn leven!' riep ze destijds uit terwijl 'Open Sesame' van Leila K te horen was op het feestje. Jaren later zal ze echter beseffen dat het lang niet het feestje van haar leven was…

En dan zijn er nog die andere verhalen in Arme tante Danni die heel stoer, cool en avontuurlijk verpakt worden, maar toch na verloop van tijd anders uitdraaien. Wanneer ze een bon van 25 euro gebruikt om zich te laten waxen - vierde zone gratis - in Antwerpen, krijgt ze een porto aangeboden, wordt er een foto van haar gemaakt in voor- en zijaanzicht, en mag ze even plaatsnemen op de rode beklede sofa's waar plastic over ligt, om niet veel later te ontdekken dat de 82-jarige Gollumachtige figuur niet alleen het onthaal deed, maar zelf het waxen voor zijn rekening zou nemen terwijl ie haar steeds 'Suske' noemde, haar buikvet en vervolgens billen naar boven liet trekken om op '3!' respectievelijk haar schaamhaar te herleiden tot een kleine driehoek en haar anaal haar verwijderde.

Wat onze voorstelling extra grappig maakte, was dat er enkele keren een wekker afging van een smartphone van een van de toeschouwers waar Janne heerlijk op inspeelde door te stellen dat dat schaamtelijk was maar tegelijkertijd ook perfect bij de voorstelling paste: 'We zijn toch over schaamte bezig!' en daarop zei: 'Anders nemen we vijf minuten pauze zodat iedereen zijn medicamenten kan innemen.'

Want naast haar ervaringen met verbouwingen, een instortende badkamer, een dakterras zonder balustrade van 120 cm, een bad waarvan de siliconerand niet jaarlijks vervangen werd waardoor de verzekering bij schimmel of waterschade niet tussenkomt, een wens om (groot)ouders te worden, financiële zorgen, 'Vrouw kom in je kracht'/tantra-sessies en een Ayahuasca-ceremonie, behandelt Arme tante Danni namelijk ook stoornissen als dyslexie en ADHD. 'Moet jij nu ook al ADHD hebben?'

< Bert Hertogs >

Credits:

spel Janne Desmet tekst Johan Petit & Janne Desmet livemuziek Ephraim Cielen & Linde Carrijn productie Martha!tentatief

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.